

Ιερομόναχος Νικηφόρος Σιμωνοπετρίτης: Αντιμετώπισε τους ληστές κοινωνώντας και το πρόσωπο του έλαμψε

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

- (Επιμέλεια: Στέλιος Κούκος)

Αναφέρει χαρακτηριστικά περί αυτού ο μετέπειτα [ιερομόναχος](#) **Χρύσανθος Αγιαννανίτης** (†1981): «Κατ' εντολήν του Γέροντός του, ο Νικηφόρος χειροτονήθη ιερέυς, αν και από ταπεινοφροσύνην δεν το ήθελε.

Μετά την χειροτονίαν ήλθεν εις την Μονήν [στην Ιερά Μονή Σίμωνος Πέτρας] και έκλαιεν απαρηγόρητος διά το βαρύ φορτίον της ιερωσύνης.

Συντόμως όμως ετυφλώθη και έπαυσε να λειτουργεί. Ο τυφλός πλέον **παπα-Νικηφόρος** υπηρετεί εις το μαγειρείον και εις τας άλλας υπηρεσίας του Καθίσματος [Κελλί του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου της Ιεράς Μονής Σίμωνος Πέτρας] με μεγάλην προθυμίαν.

Είχεν τοιαύτην φλόγαν θείου έρωτος εις την καρδίαν του, όπου ακαταπαύστως προσήχето και, όταν ωμιλούσεν ενόμιζες ότι το στόμα του ήτο καμίνι.

Αι δε ψυχωφελείς συμβουλαί του εισήρχοντο εις την καρδίαν του πολεμουμένου αδελφού, ο όποιος αμέσως ησύχαζεν.

Όταν τον επλησίαζες, εντρέπεσο να σηκώσης τους οφθαλμούς σου να ιδής το πρόσωπόν του, διότι δεν είχε πρόσωπον σάρκινο, αλλά κέρινο δεικνύον την θείαν αλλοίωσιν, την οποίαν είχεν υποστή η ευλογημένη ψυχή του»!

Αναφέρεται ότι στο Κελλί αυτό κάποτε νύχτα πήγαν δύο ληστές να ληστέψουν. Ο Γέροντας τους είπε πως είναι φτωχοί και δεν έχουν τίποτε να τους πάρουν.

Εκείνοι τους απειλούσαν με τα όπλα.

Ο Γέροντας τους είπε να περιμένουν. Πήγε στο ναό και μετάλαβε από το άγιο αρτοφόριο.

Βγήκε στους ληστές και τους είπε:

– Τώρα κάντε με ό,τι θέλετε.

Το πρόσωπό του όμως έλαμπε τόσο πολύ, που τρόμαξαν και μετανοημένοι αναχώρησαν.

Ανεπαύθη εν Κυρίω στις 23.5.1958.

Ιερομόναχος Νικηφόρος Σιμωνοπετρίτης (1880-1958)

(Από το βιβλίο του Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, «Μέγα Γεροντικό ενάρετων αγιορειτών του εικοστού αιώνας, τόμος Β΄ 1956-1983» των εκδόσεων Μυγδονία. / Πηγή: pemptousia.gr)